

Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXX. — Wydana i rozesłana dnia 4. września 1914.

Treść: (№ 232. i 233.) 232. Rozporządzenie, którem wydatuje się na czas zawiłłań wojennych wyjątkowe postanowienia w dziedzinie przepisów patentowych. — 233. Rozporządzenie, dotyczące przedłużenia terminu do dostarczenia dowodów, potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłoszeniach patentów, wzorów i marek.

232.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, handlu i sprawiedliwości z dnia 2. września 1914,

którem wydatuje się na czas zawiłłań wojennych wyjątkowe postanowienia w dziedzinie przepisów patentowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie wydarzeń wojennych na czasokresy, terminy i postępowanie postanawia się, co następuje:

§ 1.

Przez czas począwszy od dnia 26. lipca 1914 aż do dnia, który będzie w swoim czasie w drodze rozporządzenia oznaczony, obowiązują następujące wyjątki od postanowień ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30.

§ 2.

Odroczenie zapłaty opłat patentowych.

Niżej wymienione opłaty patentowe, które uiszczają mają w ciągu okresu czasu oznaczonego w § 1. osoby, pozostające w służbie wojskowej,

lub w inny sposób wojskowo zatrudnione, można na prośbę odroczyć co do zapłaty:

1. pierwszą opłatę roczną i jednorazową opłatę roczną od patentu dodatkowego za podane do wiadomości zgłoszenie patentu,
2. opłatę za zażalenie lub za odwołanie,
3. opłatę za udzielenie patentu, której nieuiszczenie w należywym czasie spowodowałoby zgaśnięcie patentu.

Odroczenie zapłaty, na które udzielono zezwolenia, kończy się z upływem miesiąca po dniu oznaczyć się mającym w drodze rozporządzenia (§ 1.). Jeżeli odroczone co do zapłaty należytość nie zostanie uiszczona aż do tego czasu, należy w wypadku wymienionym pod 1., dopóki nie udzielono jeszcze patentu, uważać zgłoszenie za cofnięte; jeżeli natomiast patent już udzielono, jakoteż w wypadku wymienionym pod 3. patent gaśnie. Opłaty oznaczone pod 2. należy uiszczać w ciągu wymienionego terminu, o ile nie zostanie uzyskane uwolnienie w myśl § 118., ustęp 1. ustawy patentowej.

Nie należy uiszczać opłaty dodatkowej do odroczonej opłaty rocznej.

Prośbę o odroczenie zapłaty, którą może wnieść także i kierownik przedsiębiorstwa bez polecenia, rozstrzyga stanowczo prezydent urzędu patentowego, który może udzielić z powodów zasługujących na uwzględnienie stosownego czasokresu do przedłożenia dowodu pełnienia służby wojskowej lub zatrudnienia wojskowego.

Nieuwzględnienie prośby o odroczenie zapłaty pociąga za sobą, niezależnie od postanowień §§ 3. i 4. niniejszego rozporządzenia, ustanowione w ustawie patentowej następstwa zaniebdania uiszczenia opłat, o ile opłata nie zostanie uiszczona w ciągu 14. dni po doręczeniu proszącemu zawiadomienia lub w razie, gdy opłata dopiero ma zapaść, w terminie zapadłości.

§ 3.

Utrzymanie w mocy patentów mimo zaniebdania uiszczenia opłat.

Jeżeli należało w ciągu okresu czasu ustanowionego w § 1. uiszczyć opłatę, której niezapłacenie pociągnęłoby za sobą zgaśnięcie patentu a najdalej w ciągu jednego miesiąca po dniu, który będzie oznaczony w drodze rozporządzenia (§ 1.), zostanie uskuteczniiona spóźniona zapłata należności i będzie udowodnione, iż opóźnienie spowodowane zostało wydarzeniami wojennymi bez zawinienia posiadacza patentu lub jego zastępcy, należy uważać, iż zgaśnięcie patentu nie nastąpiło.

O prośbie orzeka oddział zgłoszeń z zastrzeżeniem zażalenia (§ 63. ustawy patentowej). Zarządzenie, którem uwzględnia się prośbę, należy wpisać do rejestru patentowego.

Przeciw osobom, które w międzyczasie korzystały w dobrej wierze z wynalazku, nie można występować z powodu wdzierstwa patentowego. Z powodu tego korzystania nie uzyskują one prawa do dalszego używania wynalazku.

Zaniebdanie uiszczenia opłat może być uważane w szczególności wówczas jako spowodowane przez wydarzenia wojenne,

1. jeżeli posiadacz patentu zostawał w czasie, w którym należało uiszczyć opłatę, w służbie wojskowej lub w ogólności był wojskowo zatrudniony,

2. jeżeli niemożliwym było uiszczenie opłaty w należyтым czasie z powodu zajścia przerwy w publicznej komunikacji wskutek wojny lub mobilizacji.

§ 4.

Przywrócenie do stanu pierwotnego w razie zaniebdania terminów.

Jeżeli zgłaszający z powodu powołania jego lub jego zastępcy do służby wojskowej, lub w ogóle do innego zatrudnienia wojskowego albo wskutek zajścia przerwy w komunikacji publicznej z powodu wojny lub mobilizacji, jakoteż w ogóle wskutek wydarzeń wojennych doznał przeszkody w należytem zajmowaniu się swem zgłoszeniem i jeżeli w następstwie tego zgłoszenie z powodu zaniebdania uiszczenia pierwszej opłaty rocznej

lub dodatkowej opłaty patentowej było uważane za cofnięte (§ 114., ustęp 6., ustawy patentowej), lub zgłoszenie to zostało stanowczo odrzucone, patent odmówiony lub udzielony tylko w ograniczonym zakresie, należy na prośbę zezwolić na przywrócenie do stanu pierwotnego.

W pierwszym wypadku powyżej omówionym należy w podaniu o przywrócenie do stanu pierwotnego wykazać uiszczenie pierwszej opłaty rocznej lub dodatkowej opłaty patentowej albo wykazać na zasadzie § 114., ustęp 9. ustawy patentowej uzyskanie odroczenia uiszczenia tej opłaty. O przywróceniu do stanu pierwotnego rozstrzyga ten oddział, w którym toczyło się postępowanie w czasie wydania zarządzenia po myśli § 114., ustęp 6., ustawy patentowej. W razie udzielenia przywrócenia do stanu pierwotnego należy kontynuować postępowanie.

Jeżeli wskutek zażalenia tego, który wniósł sprzeciw, zmienioną została uchwała na niekorzyść zgłaszającego, polega przywrócenie do stanu pierwotnego na ponownem podjęciu postępowania, wywołanego zażaleniem.

W innych wypadkach polega przywrócenie do stanu pierwotnego na dopuszczeniu zgłaszającego do wniesienia zażalenia, które należy połączyć z prośbą o przywrócenie do stanu pierwotnego. Braki, z powodu których odrzucono zgłoszenie, a których uchylecia nie mógł dokonać zgłaszający wskutek przeszkody, mogą być usunięte przy sposobności wniesienia zażalenia.

W wypadkach przytoczonych w dwóch poprzednich ustępach rozstrzyga oddział zażeń o dopuszczalności przywrócenia do stanu pierwotnego.

Należy powtórzyć zapowiedź, jeżeli okaże się jako dopuszczalne udzielenie patentu w zakresie szerszym od oznaczonego w pierwotnej zapowiedzi. W tym wypadku pozostaje jednakże dzień pierwszej zapowiedzi miarodajnym dla obliczenia czasu trwania patentu.

Zwróconą wskutek odmowy patentu pierwszą opłatę roczną (§ 14., ustęp 10., ustawy patentowej) należy uiszczyć przy wniesieniu prośby o przywrócenie do stanu pierwotnego, z zastrzeżeniem odroczenia zapłaty w myśl § 114., ustęp 9. ustawy patentowej.

Jeżeli zarządzenie, wydane w myśl § 114., ustęp 6. ustawy patentowej, lub zupełne albo częściowe odmówienie patentu zostanie cofnięte wskutek przywrócenia do stanu pierwotnego, można do osób, które po ogłoszeniu tych faktów używały wynalazku w dobrej wierze, mieć pretensję z powodu tego używania a nie z powodu wdzierstwa patentowego. Osoby te nie nabywają prawa do dalszego korzystania z wynalazku.

Przywrócenie do stanu pierwotnego z powodu zaniedbania terminu do wniesienia odwołania jest dopuszczalne na korzyść strony, która z powodu powołania jej lub jej zastępcy do służby wojskowej lub w ogóle do zatrudnienia wojskowego albo z powodu przerwy w komunikacji publicznej, spowodowanej wojną lub mobilizacją lub w ogóle wskutek wydarzeń wojennych, doznała przeszkody w wniesieniu odwołania w należyтым czasie. Prośbę, z którą należy połączyć odwołanie, rozstrzyga oddział nieważności. Przeciw odmowie przywrócenia do stanu pierwotnego przysługuje odwołanie do trybunału patentowego. Jeżeli nowem rozstrzygnięciem cofnięto unieważnienie lub odebranie patentu, orzeczone poprzedniem rozstrzygnięciem, ma zastosowanie co do używania w międzyczasie wynalazku w dobrej wierze postanowienie poprzedniego ustępu.

Prośbę o przywrócenie do stanu pierwotnego można wnieść aż do upływu jednego miesiąca po dniu oznaczyć się mającym w drodze rozporządzenia (§ 1.), jeżeli jednakże przeszkoda trwała po tym czasie dalej, jeszcze w ciągu jednego miesiąca po dniu, w którym przeszkoda odpadła.

§ 5.

W myśl niniejszego rozporządzenia należy uważać za pozostających w służbie wojskowej lub w ogóle zatrudnionych wojskowo:

1. członków siły zbrojnej Monarchii austro-węgierskiej (wspólne wojsko, marynarka wojenna, obrona krajowa, pospolite ruszenie);
2. te osoby, które pociągnięto do pełnienia służby w celach wojennych na podstawie § 7. ustawy o służbie wojskowej lub przepisów ustawowych dotyczących powinności wojennych;
3. personal żandarmeryi polnej, te osoby cywilne, które przydzielono w charakterze urzędowym do pełnienia służby przy armii w polu lub które należą do poczty armii w polu;
4. wszystkie osoby, wykonujące dobrowolnie służbę zdrowia przy armii w polu.

§ 6.

Udogodnienia przyznane niniejszem rozporządzeniem znajdują zastosowanie także wówczas, gdy stosunki miarodajne dla udogodnienia nie

zachodzą co do każdego uczestnika (wspólnie zgłaszający, częściowy posiadacz patentu, uczestnik sporu).

§ 7.

Zaniechanie ogłoszenia zgłoszenia patentu.

W ciągu oznaczonego w § 1. okresie czasu można na prośbę zezwolić na zaniechanie ogłoszenia i wyłożenia zgłoszenia patentu na czas do dwunastu miesięcy, licząc od dnia doręczenia uchwały, dotyczącej ogłoszenia.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

Trnka wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

233.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 2. września 1914,

dotyczące przedłużenia terminu do dostarczenia dowodów, potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłoszeniach patentów, wzorów i marek.

Na zasadzie §§ 1. i 5. ustawy z dnia 29. grudnia 1908. Dz. u. p. Nr. 268, którą wydano postanowienia wykonawcze dla ochrony własności przemysłowej z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej, rozporządza się:

Począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia można aż do dalszego zarządzenia w wypadkach zasługujących na uwzględnienie przedłużyć odpowiednio termin do dostarczenia dowodów co do prawa pierwszeństwa poza okres czasu, oznaczony w § 6. rozporządzenia z dnia 30. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 271. O przedłużeniu terminu, który po dniu 25. lipca 1914 już upłynął, można wnieść jeszcze prośbę w ciągu 30. dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

Trnka wlr.

